

JOAN, L'AMIC DE L'ESPÒS

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Joan va inaugurar el temps de Jesús. Amb ell va començar quelcom molt decisiu: el Baptisme de Jesús i l'Anunci del Regne.

Joan inicià el seu camí al desert. Anava vestit de manera *rusticana*, anticultural. Duia una capa de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i el seu aliment era llagostes i mel boscana. Joan, home de desert, era auster i aspre en la seva predicació, però també home de joia profunda davant l'Espòs.

El desert bíblic era predominantment el lloc de la trobada amb Déu. La gent hi anava a trobar-se amb Joan i es feia batejar per ell al riu Jordà, confessaven els seus pecats i els deia: «Aplaneu el camí del Senyor». I també: «Demostreu amb fets que us voleu convertir». I quan li preguntaven: «Què hem de fer?», ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar que el comparteixi també amb els altres». Joan insistia en l'interès envers els altres. Aquest era, per a ell, un dels fruits que demanava la conversió.

Era una persona d'experiència profunda i, per tant, humil. Digué: «L'esposa és només de l'espòs, però l'amic de l'espòs, que és present i l'escolta, té una gran alegria de sentir-lo». I afirmà: «Jo he tingut ja aquesta alegria. Ara ell ha de créixer i jo he de minvar».

Joan sabé veure en Jesús «l'ANYELL de Déu, que lleva damunt seu el pecat del món». L'Anyell Pasqual que en l'Apocalipsi serà contemplat «dret com degollat, i davant el qual es prosternaran els vint-i-quatre ancians».

Home radical i fort com era, no obstant, un cop a la presó quina tenebra visqué sobre Jesús! Li semblava poc profètic. Fins i tot li féu preguntar: «Ets tu el qui ha de venir? O n'hem d'esperar un altre?». Sí, Jesús era aquell qui un dia, el poble, poc abans de cridar «crucifiqueu-lo!», l'aclamaria com el «Beneit el qui ve en nom del Senyor».

L'estil de Jesús era l'estil evangèlic, i el seu missatge era de misericòrdia, paciència, humilitat, no condemnar sinó salvar. El coneixement intern de Jesús que a Joan li fou concedit és el que li féu dir: «Jo no sóc digne de deslligar-li el calçat». Actitud profunda que portà Joan cap a l'alegria plena davant el qui certament era més gran.